

Ordning och reda - men många missar betygsmålen

Elever som trivs i skolan. Lugn och ro i klassrummen. Satsningen på den spridda Monroe-pedagogiken i den mångkulturella förortsskolan beskrevs som en framgång av omvärlden, trots att bara hälften av eleverna hade godkända betyg i alla ämnen. En ny avhandling från Göteborgs universitet undersöker hur modellen påverkar både trivsel och skolprestationer.

Monroe-pedagogiken kommer från Harlem i New York där rektorn Lorraine Monroe införde modellen i slutet av 1990-talet. Modellen, som är mer av en ledningsfilosofi, har sedan spridit sig till många svenska skolor och rekommenderas också av Skolinspektionen till vissa skolor. Grundbultarna i modellen är ett tydligt ledarskap, ordning och reda och höga förväntningar, faktorer som visat sig vara lyckosamma i flera studier.

– Ordning och struktur beskrivs som en framgång trots att förortselevernars inte når skolans mål vad gäller betygsresultaten, säger forskaren **Anneli Schwartz**, vid Göteborgs universitet och Högskolan i Borås.

Under 18 månader följde hon två högstadielklasser i en förortsskola. Hon iakttog vad som hände i och utanför klassrummet, intervjuade elever och lärare och läste styrdokument. Skolan beskrevs som framgångsrik av rektorn, av en del personal och av media.

Till en början ville Anneli Schwartz ta reda på hur kunskapsöverföringen gick till, men hon bytte fokus när hon märkte att skolans personal menade att eleverna var särskilda eftersom skolan låg i förorten och därför behövde en speciell pedagogik. Hon valde då att undersöka hur eleverna reagerade på Monroe-pedagogiken och hur lärare, besökare och media beskriver den valda pedagogiken, skolan och dess omgivning.

Trots att den undersökta skolan anses framgångsrik, ligger betygsstatistiken, långt under det nationella genomsnittet och på samma nivå som andra skolor i liknande områden. Sedan Monroe-pedagogiken genomförts uttrycker eleverna trivsel och trygghet, men skolan har inte lyckats i formell mening.

– Är det verkligen en framgång för den enskilde eleven när trivsel och ordning finns i skolmiljön, men resultaten uteblir så att eleven inte kan söka till gymnasieskolan? säger Anneli Schwartz.

Studien visar också att eleverna gjorde motstånd mot pedagogiken bland annat genom att hjälpa varandra med läxorna. Detta trots att modellen uppmanar till individuellt arbete och konkurrens.

– Eleverna stöttade varandra och säger i intervjuer att ”vi i förorten måste hjälpa varandra”. Trots detta motstånd mot pedagogiken visar de att de ser att skolan är värdefull för att kunna ta sig vidare i livet.

Men pedagogiken har inte enligt studien motverkat elevernas upplevda exkludering. I skolan och i medierna möter eleverna en bild av vilka de är genom den plats de växer upp på. Bilden förstärks av att de därför anses behöva en särskild pedagogik för att klara sin skolgång.

Avhandlingens titel *Pedagogik, plats och prestationer. En etnografisk studie om en skola i förorten.*

Läs avhandlingen: <http://hdl.handle.net/2077/32876>

För mer information:

Anneli Schwartz, telefon: 0706-112288, e-post: anneli.schwartz@hb.se

Forskningen är finansierad av Vetenskapsrådet och Högskolan i Borås.

Disputationen äger rum fredag den 6 september 2013 klockan 13:00, Textile Fashion Center, våning 2, Högskolan i Borås.